

РОЗВИТОК АГЛОМЕРАЦІЙ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

В. О. ЛЮЛЬЧИК, С. М. БУБСЬКА, К. О. ЧЕРВІНСЬКА,

Відокремлений Структурний Підрозділ «Рівненський коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України»

(м. Рівне, Україна)

E-mail: zlyuka2209@gmail.com

Україна відноситься до урбанізованих держав. Адже ще 2001 році вона ратифікувала Декларацію ООН про міста та інші населені пункти у новому тисячолітті.

В Європі вважають, що міста поширюють свій вплив на значні території навколо і так само їхнє життя залежить від цих територій, зокрема від можливості мешканців містечок та сіл із цих територій приїжджати до головного міста на роботу, отримання важливих послуг та закупівлю товарів.

Так більшість агломерацій Німеччини сформувалась уздовж Рейну і його приток. Найбільшою є Рейнсько-Рурська поліцентрична агломерація, що в свою чергу складається з двох основних частин – Рурської, що простягається на правобережжі Рейну від Дуйсбурга до Дортмунда через Ессен і Бохум, і Прирейнської, що включає в першу чергу Дюссельдорф, Кельн і Бонн. За більшістю оцінок населення цієї агломерації, без розчленування її на частини, складає 10–11 млн чоловік.

Серед агломерацій Великобританії (які тут зазвичай називаються конурбаціями – від лат. *Con* – «з» і *urbs* – «місто») провідне місце займає Лондонська, населення якої в залежності від того, як визначають її межі, оцінюють в 7,6 – 12 млн осіб. Великий Бірмінгем (Західний Мідленд) і Великий Манчестер мають населення відповідно 3,2 і 2,6 млн осіб, Лідс (Західний Йоркшир) з населенням 1,5 млн осіб.

У Франції, з її найбільш заплутаною системою базових адміністративно-територіальних одиниць та великим досвідом різного типу утворення об'єднань комун є свої агломерації із власним нормативним регулюванням. Найбільшими агломераціями тут є Паризька (11,3 млн чоловік), Ліонська (1,7 млн) і Марсельська (1,5 млн).

У Польщі сьогодні за європейськими підходами чітко ідентифікують три агломерації: Верхньосілезька – 3,5 млн осіб, 14 міст, що зрослись між собою; Варшавська – близько 2,5 млн осіб, 6 основних міст, територія 3 тис. кв. км. Лодзинська – 1,1 млн осіб.

У Нідерландах іноді виділяють дві агломерації – Амстердам і Роттердам. Але частіше говорять про єдину для цієї країни агломерації Рандстад Холланд з населенням 6 млн осіб. При цьому кожен з голов-

них міст виконує свою важливу функцію: Амстердам історичної столиці, фінансового і культурного центру, Гаага – резиденції уряду, парламенту, дипломатичного корпусу, Роттердам – морських воріт агломерації і т. д..

В Іспанії також дві агломерації з населенням понад 1 млн чоловік у кожній – Мадридська (5,1 млн) і Барселонська (3,9 млн). Решта агломерації-мільйонери знаходяться в Австрії (Відень – 2,1 млн чоловік), Бельгії (Брюссель – 1,7 млн), Болгарії (Софія – 1,2 млн), Угорщині (Будапешт – 2,6 млн), Греції (Афіни – 3 , 1 млн), Данії (Копенгаген – 1,7 млн), Португалії (Лісабон – 2,6 млн), Румунії (Бухарест – 2,2 млн), Чехії (Прага – 1,4 млн), Швеції (Стокгольм – 1 , 6 млн), Сербії (Белград – 1.7 млн).

Сучасні міські агломерації зарубіжної Європи, насамперед моноцентричні, мають досить складну внутрішню структуру. Найбільш зрілі з них, подібно кільцям дерева, складаються з шести наступних структурних зон: 1) історичного міського ядра; 2) центральної зони, що включає в себе крім міського ядра найближчу до нього інтенсивно забудовану територію; 3) зовнішньої зони з суцільною, але менш інтенсивною забудовою; 4) перше приміської зони, яка зазвичай включає лісопарковий пояс і ближні міста-супутники; 5) другий, більш віддалений, приміської зони з містами-супутниками; 6) території великого столичного регіону. Перші три з них зазвичай утворюють власне місто, перші чотири – «велике місто», перші п'ять – агломерацію, всі шість-урбанізований (метрополитенский) район.

ЗЕМЛІ РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Н. Г. РУСІНА, К. І. ДРОЗД, К. П. МОСІЙЧУК,

Відокремлений Структурний Підрозділ «Рівненський коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України»

(м. Рівне, Україна)

E-mail: RusinaN@i.ua

Територія України характеризується різноманітними природними рекреаційними ресурсами, ефективне використання яких значною мірою залежить від їх обліку, кількісної та якісної оцінки, визначення придатності й альтернативності використання. До земель рекреаційного призначення належать землі, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів.

Глава 9 ЗК України визначає поняття, склад та особливості використання земель рекреаційного призначення, що є окремою категорією